

THESES,

QUAS

JUBENTIBUS LEGIBUS ACADEMICIS,

STIPENDIARIORUM AD ACADEMIAM
IMPERIALEM ABOËNSEM

EXERCITATIONI INSERVITURAS,

PUBLICE PROPONIT

Doctor DANIEL M'GREEN,
Juris Oecon. & Comm. Prof. Ord.

RESPONDENTE

JOHANNE JACOBO NERVANDER,
Stipendiario Publ, Ostrobothn.

In Auditorio Philosophico, die XXX Martii MDCCCXXII,
horis a. m. solitis,

ABOÆ,
ex Officina Typographica FRENCKELLIANA.

6.

2875HT

THE HISTORY OF THE
CIVIL WAR IN THE UNITED STATES

BY JAMES M. BRADLEY

IN FIVE VOLUMES

THE FIFTH VOLUME

THE CIVIL WAR IN THE UNITED STATES

500A

Thesis I.

Ordinem quemdam, eumdemque sublimiorem, credamus oportet rebus humanis inesse; temporum enim & omnium, quæ iis accidunt, vices haud temere volvi revolvique videmus, quoties tum tristes ærumnas, tum lætioris fortunæ eventus, per certa quasi intervalla in rerum publicarum & gentium mutationibus cernendos, attentiori oculo perscrutamur. A principio puta int' mo, inexhausto, omnes naturæ vires, quemadmodum solis radii in universum terrarum orbem emissi, proficiscuntur, ad initium, unde egressæ fuerant, per gyrum quasi redditus. Quod si, ut in Physiocratico n. t. celebratissimo explicatur Oeconomiae systemate, hæc naturæ agendi ratio obtinet, patet omnino, licet vel παραδοξον quibusdam videatur, omnes homines, forma quidem & dotibus vitæque statu dissimiles, ut & tempore locoque diversos, tamen, cum consimilis sit singulorum genesis & organismus, omnibus idem vitæ exordium & interitus, communes appetitus, affectus, eadem tentiendi, eligendi, cognoscendi, cogitandi, consilia capiendi & agendi facultas, unum quoddam & totum (quemadmodum singula membra constituunt unum corpus organicum) efficere continuum, in quo bona & mala, commoda & incommoda adeo singulis sunt communia, ut quocumque detimento individua afficiantur, id toti generi noceat, bonum autem, singulis suæ convenienter naturæ gratum, etiam cunctis & in præsenti & olim viventibus saluti sit futurum. Recte igitur SENECA, acerrimus ille humanæ naturæ existimator: *homines,* inquit,

inquit, pereunt; ipsa humanitas, ad quam homo effingitur, permanet. Huc quoque spectat incliti Stagiritæ de civitate eloquium: Δεῖ μὲν γαρ εἶναι πάσι μηδε τὴν σύλλογην τὴν πόλιν, ἀλλὰ τὸ πάντων εἶναι μὲν γαρ οὐ εἴσαι προίστασθαι πόλιν.

Thes. II.

Istam generis humani notionem, quæ natura indoleque hominis analytice examinata elicetur, cognoscant opertet & perspiciant, quicumque vel Statisticae, Historiae, Oeconomiae Publicae tractandæ, vel civitatibus gubernandis legibusque ferendis operam navant, quin immo auctores omnes ea philosophico-practica Scientiarum genera illustrantes, quæ Hominem, Genus Humanum, Nationem atque Civitatem, vel partes eorum respiciunt. Id quod in primis necessarium est, si placita scientiarum cuiusvis certis indubiusque nitantur principiis, ita scilicet, ut & rerum naturæ & rationi humanæ convenienter, atque sic, cum easdem res sequi querant, uno veluti centro exeant, ab imis ad summam perpetuo adsurgant. Doctrinæ civiles, Statistice, Historia, atque Oeconomia Publica ad hominem quidem præcipue omnes pertinent; attamen, propter angustam nostram intelligentiam, subjectivamque judicandi diversitatem, in alia alio modo considerandus est homo. Differunt igitur inter se hæc doctrinæ, atque etiam sejunctim excolantur, necesse est. Neque tamen jam adest occasio commune illud ipsarum principium heic loculentius explicandi. Statuere tantum licet, nisi perspicua gaudreas *Humani Generis* notionem, frustra sperandum esse, ut aut Statisticen in disciplinæ modum absolvere queas, aut Historiam Nationis ad liquidum perducere, aut Oeconomiam Publicam subtilius tractare. Primam cogitandi sollicitia & acumine carens nemo umquam ita erit pertractaturus, ut in artis formam redacta totum quoddam vivum corpus sistat semperque progrediens, quod pleno & perspicuo conspectu complectaris.

Quin.

Quin potius congeriem cernis mortuam tabularum choro-graphicarum & arithmeticarum, in quibus quidem res proponuntur ad hujus cognitionis genus pertinentes, & ad scientificum condendum systema necessarias; at deest unitas, deest ordō, dispositio, vita totius: hæc enim omnia solus ille perficiet subtilior rerum investigator. In usum deinde *Historia Nationis* eruditæ quidem homines multa colligunt, & forte etiam chronologicum sceletum atque indicem quamdam contribuant factorum coacervatorum; parvi autem hoc aestimandum, si ad unitatem respicis. conjunctionem & conspectum corporis vivi, rationemque illam, qua totum sese explicat & evolvit: quod opus est hominis sagacitate & acutamine rem decernentis. Tertia in la disciplina sive *Oeconomia Publica*, quatenus homines negotia practice administrantes eam tenent, non nisi rudis indigestaque est moles, syntagma quoddam confusum edictorum a magistratu varie ac perturbate constitutorum, nullo reconditioni principio derivatorum, convenientiam nullam accuratius consideranti prodentium, definitum nihil & constans sequentium. Ejus etiam indolis nostra oeconomica est legislatio. Evidem & ab his disciplinis & a tota Philosophia Practica virum desiderari putaverim, ingenii sollertia conspicuum, qui eas dum perficiat & consumet. Nec solum in poesi & eloquentia, sed etiam in scientiis valet Horatii effatum:

Denique sit quod vis, simplex duntaxat & unum.

Thes. III.

Celeberrima & laudatissima Oeconomia Publicæ, seu, ut rectius dicendum est, Nationalis Systemata, τὸ Καπηλόν, τὸ Γεωγμὸν, καὶ τὸ Φιλοτομὸν s. Βαναυσιόν, tanta quidem vitia produnt, ut sane difficillimum sit judicatu, quodnam eorum ceteris præferas: nam nullum non suo laboret incommodo. Primi illius principia in plerisque civitatibus.

tatibus administrandis adhiberi solent, quoniam opinionibus præjudicatis, quas de indeole divitiarum fingunt populi, plurimum convenit, maximamque ad libitum imperandi libertatem summae potestati concedit. Vitio licet haud careat secundum, si rationem spectes, qua indolem & initia divitiarum in extrebas partes dissolvat, tamen propter unitatem & nexus latis apparentem constantiamque, qua procedit, maxime habendum est philosophicum. At eo ipso, quod ita sibi constat, principiis vero falsis, absurdia sunt, quæ inde consequuntur. Tertium, ex auctore suo sèpius *Smithianum* adpellatum, collectionem continet & analysin factorum e vita civili de promotorum, quam ob rem & politici practici & doctores plerumque hoc sequuntur, quippe quod experientia sit maxime congruens. Quod si vero id quærimus, quatenus in artis formam sit redactum, sistema illud *Smithianum*, adfirmare convenient parum omnino hac re esse idem commendandum. Caret unitate & subtilitate principiorum, neque nexus facile intelligis eorum, quæ proponuntur. Cumque ita vagum sit parumque circumscriptum, difficultior etiam negotio refellitur. Partibus autem singulis consideratis, in disciplina *Smithiana* sèpius summum cernitur acumen rerumque intelligentia insignis. Auctorum, qui nostro ævo hanc scientiam ad caput hominum faciliorem reddiderunt & incrementa ei attulerunt, sine dubio v. SODEN & STORCH ceteris longe antecellunt. Neque tamen negandum est, diligentiori adhibita rerum analysi, quas hæc complectitur doctrina, potuisse eamdem multum augeri majoremque adipisci perspicuitatem.

Thes. IV.

Quidam nostri ævi auctorum contendunt, antiquitatibus litteris & artibus eruditos homines plane ignaros fuisse eorum disciplinarum, quæ jam *Statisticae & Oeconomia Publica*

blica appellari solent. Neque tamen hoc verum habendum, saltem quod ad hanc pertinet. Quin potius, alio licet nomine insignitam, fere explicatus atque perspicatus cognita indole amplitudineque accuratius definita, eandem melius tractaverunt, licet non satis perfecte rerum eo pertinentium nexum atque ordinem exigerint. Sic Aristotelem, & quidem iure, negare constat, quod tamen omnes recentiores auctores oeconomici probant, id principue in Oeconomia Publica queri, ut fontes indigenentur unde divitiae civitatis oriuntur. Dicit enim istiusmodi cognitionem partem tantum efficere Oeconomia. Est etiam, quam sibi Aristoteles formavit, notio indolis divisiarum præferenda illi cuiusvis recentiorum. ut ex his verbis intelligimus: ὁ δέ πλοῦτος, ὁ γάνων πλῆτος ἐσὶν οικονομικῶν καὶ πωλητικῶν. — Sane memoranda est ipsius ratio judicandi Systema, quod nunc mercantile vocant, perspicuitasque in eodem improbando (L. 1, c. 6, elucens. Sagacius etiam, quam ullus recentiorum, incrementa ostendit divisiarum publicarum, civesque dispescit secundum laborum necessitatem atque proventus (πωλ L. IV c. 4). Prohibet brevitas nobis præscripta, quominus epitomen quandam scriptorum ejus afferamus, cumque ad eorum lectionem hortamur, simul monendum ducimus, haud esse eadem errorum libera: quin potius passim etiam plane absurdia in iis proferuntur.

Thes. V.

Memorabile nobis videtur certamen coortum inter Doctrinam morum atque Oeconomiam Publicam, maxi-
mi habendam utramque, quippe quæ humanitatis sum-
mam utilitatem respiciat, conditionem scilicet, sub qua
summum bonum morale atque summum bonum physi-
cum adsequendum sit mortalibus. Est namque discordia
illa inde concitata, quod Oeconomia Publica hucusque,
ceter-

ceteris prætermisis, auctum divitiarum atque causas exquirere studet, easque ita necessarias esse statuit, ut alioquin nec incolumentis vitæ nostræ nec generis cultura atque emendatio possit promoveri; Ethice vero divitiarum cupiditatem penitus fere rejicit, ut morum integritati vehementer noxiam, causamque pravitatis, qua laborat humandum genus. Multa & antiquorum & recentiorum auctorum possunt afferri dicta, quæ in divitiarum quærendarum studia graviter invehuntur. Sic e. g.

omnis enim res
Virtus, fama, decus, divina humanaque pulcris
Pecuniis parent: quas — — — — —
— — — — — Uter est insanior horum?
HORATIUS Serm. Lib. II Sat. 3. v. 94 sqq.
